

PISORYM (5) *sb m*

o jasne.

sg [*N pisorym.*] ◊ *G pisoryma* (3). ◊ [*I pisorym(e)m.*] ◊ *V pisorymie* (1). ◊ *pl N pisorymowie* (1).
Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Piszący wiersze, poeta (5) : Iaciem oná sławného piŃorymá brodá. *KochBr* 150; *KochMuza* 29;
A teraz bierz z rąk moich Proporzec dziélného PiŃorimá/ w Sármáckim kráiu przednieyŃzego
KochPropKKoch 4, 4; PoŃyłam w twóy dom Muzy/ [...] okaŃ im chętną twarz/ [...] á mnie przy nich
Ńwého/ Nie wzgardzay piŃorymá/ ácz w prawdzie bláhého. *OstrEpit* Av; [Toć ŃzczęŃliwy piŃorym/
zdánien moim ktory CŃytelniká zábáwić vmie Ńwymi piory. *KmitaŁów* A2; *UrsinGramm* 116, 162,
294].

Synonimy: poeta, wierszopis.

LW